

Den tiggande EU-migranten

Det gör ont i mina ben
De är alldeles stela av kylan
Hur länge har jag suttit här nu?
Fyra timmar? Kanske fem?
Tittar ner i muggen. Räknar mynten. 22..23..24 kronor
Jag har fått en brödlimpa av en kvinna
Och en påse apelsiner av en man
Men jag vet inte om jag vågar äta det
Tänk om det är förgiftat..
Jag vågar inte lita på någon längre
Nästan alla vill mig illa
De flesta människor går bara förbi
De tittar inte på mig ens
Låtsas att jag inte finns
En del ser äcklade ut. Spottar på mig. Stirrar elakt

Jag mår inte bra
Jag skäms
Jag vill inte sitta här
Önskar att jag hade ett jobb
Någonstans att sova, värma mig, vila, vara ifred
Önskar att jag var hemma i mitt eget land
Hos mina barn

Snart stänger affärerna

Jag går ner till tågstationen för att värma mig en stund
Där träffar jag några landsmän
En del är mina släktingar
Vissa av dem har en bil
Där sover fyra-fem personer
De tränger ihop sig för att få lite värme och skydd för natten
Ibland kommer någon och krossar deras ruta
Kastar in en sten och skriker "Go home"

Men jag har ingen bil
Jag sover på en bänk
Ibland i en park. Ibland vid en busshållplats
Jag är alltid rädd
Vågar knappt somna
Tänk om någon kommer..
Någon som vill mig illa
Jag är rädd för att bli misshandlad
Våldtagen, kidnappad
Jag har inget täcke. Ingen kudde
Ingen toalett
Jag kan inte duscha eller tvätta mina kläder
Det är allra värst när jag har mens

Jag är så hungrig
Så törstig
Känner mig värdelös
Förnedrad
Uttittad. Utlämnad
Önskar bara att jag kunde gå in någonstans
Värma mig, vara ifred
Bara en liten stund
Jag har ont i magen
Av all stress
Jag är så rädd för att bli sjuk
Hur ska jag klara mig då?

Jag mår inte bra

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Carina Bendix med Poeter.se id #43833 innehar upphovsrätten